

INNLEDNING

Jeg liker fotballfilmer. Jeg liker også å lese bøker. Jeg løper mye. Jeg elsker sushi og mørk sjokolade og kan ikke fordra kaffe (ikke døm meg). Jeg har en lillebror, og som regel er vi ganske gode venner. Når jeg kjeder meg, scroller jeg gjennom Twitter på mobilen, og noen ganger Instagram. Jeg har to katter som jeg behandler som om de var barna mine. Jeg liker ikke å vaske badet. Jeg er en elendig danser – men gjør det hele tiden likevel. Jeg heter Jaquelle, og jeg er en tenårings.

Men det er ikke det viktigste. Den største, mest betydningsfulle tingen jeg vil at du skal vite, er at min oppgave i livet er å følge Jesus. Å adlyde Jesus. Å lete etter glede og fred hos Jesus. Jesus er han som har forandret livet mitt.

Det er det denne boka handler om.

Denne boka er en hamburger

I likhet med alle andre tenåringer har jeg vært barn en gang. Og før jeg var barn, var jeg baby. Som du sikkert vet pleier ikke babyer å spise hamburger. De drikker melk og gomler fleste grønnsaker. Sånn har jeg også vært. Så fikk jeg tenner, og sakte, men sikkert lærte jeg å spise og fordøye fast føde. Det var en stor dag da jeg gikk fra ertestuing til å spise en ordentlig burger som de voksne. Det var en milepæl i utviklingen min.

Denne forandrer alt er en hamburger. Den er for ungdommer som er kristne, men som ikke spiser åndelig babymat lenger. Vi har spist det grunnleggende og er sultne på mer. Vi er klare for fast føde og vil ikke bli avspist med enkle svar. Vi har virkelig ikke lyst

til å bli snakket ned til. Vi vil vite hvordan vi kan leve hellige liv som tenåringer og som kristne, og vi vil ikke bli matet med skje når vi er klare for å gyve løs på egen hånd.

Det er mange i samfunnet vårt (og til og med i menighetene våre) som vil si at vi ikke er klare for det. Tenåringer er for unge, vi er for uerfarne, vi forstår ikke teologi, eller vi kommer bare til å kjede oss. De sier at dette skal være de morsomme årene, de enkle årene. Hvorfor skal vi gå for den vanskelige hamburgeren når melk er nok?

Svaret mitt er: Fordi vi elsker Jesus. Og fordi vi elsker Jesus, elsker vi sannhet og ønsker å vokse. Vi godtar ikke status quo. Dette er ikke opprørsårene våre, dette er årene vi reiser oss for å gjøre det Jesus har kalt oss til. Dette er ikke en tid for å senke kravene, det er en tid for å skille seg ut. Det er ikke nå vi skal fokusere på å realisere oss selv. Vi skal ære Gud. Vi lever ungdomsårene våre ved Guds nåde, i Guds hender og for at Gud skal bli kjent. Det er han som gir livet vårt mening.

Så, er du klar for å kaste deg over maten?

Hva handler denne boka om?

Denne boka har åtte kapitler, og hvert kapittel tar utgangspunkt i temaer som sier noe om hvordan evangeliet endrer livet til en kristen. Først skal vi se på identiteten vår som etterfølgere av Jesus og hvorfor *hvem vi er* påvirker *hva vi gjør*. Så skal vi studere historien vår, evangeliet – som egentlig er Guds historie, livsforvandlende og storslått – i kapittel 2. Kapittel 3 handler om fellesskapet, kirken, og plassen vår i det. Kapittel 4 handler om vanlige synder, særlig de «godtatte» syndene, og hvordan vi skal forholde oss til dem.

Det femte kapitlet handler om hvordan vi lever når vi elsker Gud og vil leve for ham. Kapittel 6 handler om hvordan vi kan vokse i Jesus, og kapittel 7 om hvordan vi bruker tida vår. Kapittel 8 dreier seg om relasjonene våre til andre – foreldre, søsken, venner og dem av motsatt kjønn.

Hva jeg ønsker for deg

Forfattere får ofte råd om å skrive den boka de selv har lyst til å lese. Og jeg kan slå det fast med en gang: Dette er en bok jeg har savnet lenge. Boka er skrevet fra én ungdom til en annen, fra én etterfølger av Jesus til en annen. Her deler jeg det jeg har lært i Guds ord om å leve et ungt liv til ære for Jesus – drevet av glede og lydighet. Jeg håper jeg kan være en venn og støtte for deg. Min bønn er at evangeliet vil forandre livet ditt, slik at du også vil gi alt for Jesus. Jeg drømmer om at du og jeg skal følge Jesus hver dag – og at ingenting vil bli det samme igjen.

IDENTITETEN VÅR

Har du opplevd noe som forandret livet ditt? Jeg kommer på en håndfull øyeblikk som forandret mitt. Da lillebroren min ble født, for eksempel. Å begynne i min første jobb. Å flytte til Texas. Da jeg fikk beskjeden om at bestemoren min hadde kreft. Å ta lappen. Å komme inn på college. Da jeg sendte inn min første artikkel til therebelution.com.

Jeg vet at du også har hatt noen livsforvandlende øyeblikk. Du begynte kanskje på ny skole, fikk din første bil, møtte en kjendis eller dro til et kult sted. Du skjønner hva jeg snakker om. Det kan være imponerende eller tilsynelatende ubetydelige opplevelser. Vi har alle opplevd disse ekstraordinære øyeblikkene som førte til at vi skiftet perspektiv og at livene våre ble forandret. De dyttet oss i nye retninger eller førte oss på nye stier.

Men selv om disse øyeblikkene hadde stor påvirkning på livet vårt, forandret de oss ikke totalt. Vi var fortsatt de samme personene som før. Vi så like ut, snakket likt og trodde stort sett på det samme som før.

Det er det som gjør Jesus annerledes.

Jesus forandrer alt i livet til den som blir kristen, fra det helt åpenbare til det vi kanskje ikke legger merke til. Han forvandler alt som er svarthvitt til strålende dager, og rister de som sover til

de er lys våkne. Vi som følger Jesus lever ikke som vi gjorde før vi begynte å følge ham. Vi snakker ikke om de samme tingene eller leser de samme bøkene. Vi verken kler oss, oppfører oss eller tenker på samme måte som før. Jesus gjør folk hundre prosent nye. Han gir oss, som tidligere var åndelig døde, et vakkert, spennende og rikt liv.

Et problem

Men det er her vi møter et problem. Det finnes mennesker over hele verden – fra ukeblad-kjendiser til fotballmammaen i nabolaget til noen i parallellklassen – som påstår at de følger Jesus, men som egentlig ikke gjør det. Samtidig som de sier at det er ingenting de heller vil enn å følge Gud, lever de liv som ikke er forandret. Likegyldige liv. Liv som ikke skiller seg ut, men heller gir etter for og smelter sammen med verden. Jesus har ikke forandret noe i livene deres.

Og dette problemet blir stadig større. En kristen forfatter var en gang på en ungdomskonferanse der dette ble sagt: «Det er ikke vanskelig å være kristen ... du kommer ikke til å miste vennene dine eller bli upopulær på skolen. Ingenting forandrer seg. Livet ditt vil være likt, bare bedre.» Forfatteren ble sjokkert, men det virket ikke som ungdommene ble det. De fulgte ikke med i det hele tatt, men satt og kastet potetgull på hverandre. Han kunne ikke la være å tenke: «Hvorfor skulle de bry seg? ... Hvem bryr seg om noe som verken inneholder opplevelse, offer eller risiko?»¹

Dersom det å følge Jesus ikke forandrer noen ting, gjør de helt rett. Hvem bryr seg da om kristendom? Men det motsatte er også sant. Hvis Jesus forandrer alt, er det å følge ham verd å risikere alt for. Og det er det som er sannheten. Hvis du skal ta med deg én ting fra denne boka, la det være dette: Jesus har ingen halvhjertede etterfølgere. Han krever alt. Og når han frelser deg, forandrer han alt. Det uunngåelige spørsmålet er bare: hvordan?

Hvordan dette forandret livet til Paulus

Har du hørt om Paulus? Han ble født som deg og meg, en synder med en knøttliten neve knyttet i opprør mot Gud, som vokste til

å bli en stor neve som uttrykte «Jeg hater Jesus så mye at jeg skal forfølge etterfølgerne hans». Som en uberegnelig motstander av Jesus ville han slokke etterfølgelsen som hadde vokst frem. Han ville at de kristne skulle dø, og han motarbeidet dem hele veien. Men så fant Jesus ham og sa: «Paulus, du er min», noe du kan lese mer om i Apostlenes gjerninger kapittel 9. Livet til Paulus gikk fra å være en forfølger til en etterfølger av Jesus, som om noen hadde trykket på en lysbryter.

Alt i livet til Paulus ble forandret, raskt og radikalt. Livet, drømmene, ideologiene, lidenskapene, motivene og arbeidet hans ble vridd og vrent helt om, uten mulighet for å vri det tilbake. Han, som en gang hadde forfulgt kristne, ble nå den største forkjemperen deres. Han ga slipp på det gamle livet sitt og fulgte Jesus til et helt nytt, og mye lykkeligere, liv fylt av global misjon, kirkeplanning og forkynnelse om Jesus til alle som ville høre.

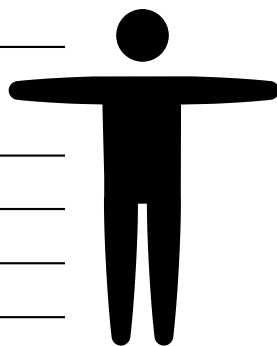
Guds Ånd inspirerte ham også til å skrive 13 av bøkene i Det nye testamentet. I en av disse bøkene, et brev til menigheten i oldtidsbyen Filippi, ga Paulus en definisjon på hva en etterfølger av Jesus – en kristen – er. Den er lang, men han fikk med alt. Les den nøye.

Ja, jeg regner alt som tap fordi det å kjenne Kristus Jesus, min Herre, er så mye mer verdt. For hans skyld har jeg tapt alt, og alt jeg har tapt, regner jeg som verdiløst skrap, bare jeg kan vinne Kristus og bli funnet i ham, ikke med min egen rettferdighet, den som loven gir, men med den rettferdigheten jeg får ved troen på Kristus. Det er rettferdigheten fra Gud, bygd på tro. Da kjenner jeg ham og kraften av hans oppstandelse, får del i hans lidelser og blir ham lik når jeg dør som han – måtte jeg bare nå fram til oppstandelsen fra de døde! (Fil 3,8–11)

Hva er en kristen? Ifølge Paulus er en kristen en som gjør seks ting: 1) verdsetter Jesus 2) vurderer alt annet som mindre viktig 3) har tillit til Jesus 4) kjenner ham 5) lider for ham og 6) blir som ham.

SEKS TING EN KRISTEN GJØR (IFØLGE PAULUS)

1. Verdsetter Jesus _____
2. Vurderer alt annet som mindre viktig _____
3. Har tillit til Jesus _____
4. Kjenner ham _____
5. Lider for ham _____
6. Blir som ham _____

Kristne verdsetter Jesus

Paulus påstår at alt, selv den mest verdifulle, utrolig fantastiske skatten som finnes, er verdiløs sammenlignet med Jesus. Har du sett *National Treasure*? Denne filmen følger en gruppe oppdiktede amerikanske oppdagelsesreisende som prøver å finne den største skatten i verden: en samling historiske kunstgjenstander som er verd milliarder av dollar. Når de (spoiler alert) finner skatten, viser det seg at den er enda mer verdifull og spektakulær enn de hadde forestilt seg. Likevel sier Paulus at ikke engang dette kan måle seg med Jesus.

Jim Elliot visste dette godt. Jim var misjonær i Ecuador på 1950-tallet og ble drept før han ble 29 år av huaorani-indianerne, som han arbeidet blant. Dette var en mann som var så glad i Jesus at han var villig til å miste alt for å fortelle andre om ham. Jim skrev en kjent setning som kan stå som en overskrift over livet hans: «He is no fool who gives what he cannot keep to gain that which he cannot lose.»* Jim visste at det eneste som kunne gjøre ham helt tilfreds var å anerkjenne at Jesus er det mest verdifulle man kan ha. Han visste også at Frelseren hans ikke kunne avgrensnes til å bare være en mindre del av livet hans, med en tildelt plass – som matte

* Den som gir fra seg det han ikke kan beholde, for å vinne det han ikke kan miste, er ikke dum.

eller fotball. Jesus var livet. Og det betydde at han var verd å dø for.

Men det betydde også at han var verd å leve for. De fleste av oss kommer nok ikke til å miste livet for troen vår. Likevel kan vi ta opp korset vårt hver dag og følge Jesus. Vi må faktisk gjøre det. Kristne er kalt til å følge Jesus i døden, men også i det vanlige, begivenhetsløse hverdagslivet.

Kristne vurderer alt annet som mindre viktig

Når Paulus sier at han «regner alt som tap» tenker du kanskje at han ikke mener absolutt alt. Hva med prestasjoner? Popularitet? Komfort? Familie? Venner? For Paulus er dette som å sammenligne epleskrotter med en kongelig middag. Epleskrottene er så ubeskrivelig underlegne. Nei, det betyr ikke nødvendigvis at alle de andre tingene er syndige eller verdiløse. Det betyr bare at når de sammenlignes med Kristus, er de ikke like viktige, fordi Jesus er alt.

Paulus er det beste eksemplet på hvordan man kan vurdere alt annet som mindre viktig fordi man verdsetter Jesus. Han led seg gjennom brutale forlis og blodig steining, pisking og fengsling, sult og slangebitt, tørst, ubehag, tap, ensomhet og smerte fordi Jesus var verd det (2 Kor 11,23–28). Jesus var bedre enn trygghet. Jesus var bedre enn helse. Jesus var bedre enn mat. Jesus var bedre enn venner. Paulus regnet alt som skrap fordi Jesus var så mye bedre enn alt annet.

Du og jeg, vi må se på livene våre og spørre oss selv: Gjør jeg det samme? Lever jeg som om Jesus er bedre enn telefonen min? Er Jesus bedre enn kroppen min? Er Jesus bedre enn sminke? Er Jesus bedre enn idrett? Ville jeg gitt det fra meg med glede, uten å nøle, for Jesus? Ville jeg virkelig det?

Selv om jeg ville likt å svare raskt og sikkert: «Ja, selvfølgelig», vet jeg at responsen min for ofte er «Ikke egentlig». Jo da, det finnes flotte øyeblikk der Jesus er ekstremt verdifull for meg, men jeg har også øyeblikk da han ikke er det. Jeg blir distraheret av alt og ingenting, så jeg ikke ser skatten. Jeg er for opptatt av hvordan jeg ser ut, med å sjekke telefonen og være sint på grunn av en tapt fotballkamp. Da lever jeg som om Jesus er nest best. Det er de gangene jeg har aller mest bruk for denne påminnelsen: Kristus er skatten

min. Han er belønningen, gleden, alt. Og som hans etterfølger er det min oppgave å leve et liv som viser at dette stemmer.

Kristne har tillit til Jesus

Broren min, Travis, er opptatt av å følge regler. Han adlyder alle lover, statlige eller andre, ned til minste detalj. Han lar meg ikke smugle godteri inn på kinoen engang, fordi skiltet utenfor sier at mat og drikke er forbudt. Det kan være fristende for ham og andre som ham å tenke at reglene vil frelse ham. Om han bare kan være god nok eller snill nok eller, som Pinocchio, bevise at han er uselvisk, modig og sann, kan han muligens reddes. Han lokkes til å stole på sin egen rettferdighetssans. Men som en som følger Jesus og setter Jesus høyt, har han lært hvor nytteløs den feilplasserte tilliten er. En kristen ser sin egen synd og tror at det bare er Jesu rettferdighet som kan redde ham fra Guds vrede (Gal 2,16).

Men denne tanken bryter med det som er trenden i samfunnet vårt. Vi lever i selvrealiseringens tidsalder, der det å følge hjertet ditt er veien til frelse. Hvis du bare kan finne styrke og samle nok mot, kommer du til å klare det. Det er du som er helten, befrieren, frelseren. Vi får hele tiden høre det: Tro på deg selv!

Men det finnes nok ikke noen tanke som er mer ødeleggende for bibelsk kristendom. Den er så gjennomgående råtten av selvdyrkelse at Jesus kom for å ødelegge nettopp denne tanken. Jesus kom for å kalle oss til å dø fra oss selv og hengi oss til ham hver dag. Han som er den virkelige og perfekte frelseren (1 Pet 2,24). Så ja, ha tillit. Ha stor tillit – men ikke til deg selv. Ha tillit til Kristus. Se på ham. Be hans Ånd om å gi deg urokkelig og solid tillit til kun ham, og jag etter å leve i den tilliten.

Kristne kjenner ham

Du kan ikke være en kristen uten å kjenne Gud. Det holder ikke å bare kjenne *til* ham. Selv de onde åndene kjenner til Gud (Jak 2,19). Du må kjenne ham som frelser, Herre, forløser, rettferdiggjører, konge og venn. En kristen har en nær relasjon til Gud. Den er ikke ensidig, upersonlig, overfladisk eller på avstand. Den er nærværende og aktiv og rotete og ekte og fylt av ærefrykt og guddomme-

lig flott. Det er en relasjon med en hellig, levende Gud som elsker uperfekte mennesker og skaper en måte å ha ekte fellesskap med dem på.

Dette får meg til å tenke på Facebook. Jeg ble nesten 18 år før jeg fikk meg Facebook-konto, og da var jeg veldig klar for å ha kontakt med vennene mine. Men så, sakte men sikkert, begynte noe annet å skje. Folk som ikke var vennene mine begynte å sende meg venneforespørsler. Vi hadde felles venner eller var fjerne slektninger, eller kanskje hadde vi møttes en gang med mange andre, men vi kjente ikke hverandre i virkeligheten.

Det er merkelig å være venner bare på Facebook, for selv om jeg så bildene og statusoppdateringene til disse menneskene, og visste ganske mye om dem etter hvert, så kjente jeg dem likevel ikke. Jeg hadde aldri snakket med dem ansikt til ansikt. Jeg visste ingenting utenom det rent overfladiske. Jeg visste ikke hvordan personligheten deres var, hva de drømte om eller hva de ønsket å få ut av livet.

Sånn er det for de som sier at de følger Jesus uten å egentlig kjenne ham. De kan fortelle deg at han døde på et kors. De sier at de ber til ham innimellom. De hører på litt kristen musikk og deler kristne memes av og til. Men de har ikke en relasjon til Gud.

Det er viktig å forstå at dette ikke er Guds feil. Han gir oss alle muligheter til å kjenne ham gjennom ordet sitt, Bibelen. Der er det han åpenbarer seg for oss, og den han er stilles tydelig frem på hver side. Han tillater også at vi kan snakke med ham gjennom bønn, som er en hellig kommunikasjonskanal. Fordi Jesus fjernet Guds vrede, er det mulig for oss å be direkte til Gud ved hans Ånd (Rom 8,26–27).

En som er kristen kjenner disse sannhetene, elsker disse sannhetene og har et personlig og gledefullt fellesskap med Gud.

Kristne lider for ham

Å si at kristne ikke opplever lidelse, er en forferdelig løgn. Lidelse er like sikkert som frelsen selv. Bare spør Paulus eller Jim Elliot ... eller Jesus. Når Gud frelser deg, ofrer du det lette livet. «Deretter sa Jesus til disiplene: 'Om noen vil følge etter meg, må han fornekte

seg selv og ta sitt kors opp og følge meg'» (Matt 16,24). Kristne må forvente lidelse, samtidig som vi erkjenner at vi har et stort ansvar midt i lidelsen – å ære Gud.

Men det er vanskelig for oss å forstå noen ganger, er det ikke? Vi hører blodige historier om kristne i Kina, Nord-Korea og Midtøsten som blir torturert og myrdet for Jesus hver eneste dag. Vi hører om dramatiske og forferdelige lidelser, og blir usikre på hvordan vi skal forholde oss til det fordi dette ikke skjer med oss i Vesten. Vi kan gå i kirken uten å gjemme oss. Vi har lov til å be på offentlige steder. Vi kan lese i Bibelen foran politifolk.

Likevel betyr ikke dette at vi ikke vil oppleve å lide for troen vår. Det kommer til å skje. Vi kan bli mobbet eller latterliggjort fordi vi tror på Jesus. Vi kan miste jobben eller stryke på en eksamen. Vi kan bli forbigått eller miste venner. Vi må kanskje gi slipp på drømmeskolen eller drømmejobben eller drømmer i det hele tatt. Lidelse vil komme for den som følger Jesus. Så hvis det aldri skjer, kan det tyde på at vi er i trøbbel i kristenlivet.

Mine kjære! Vær ikke forundret over den ildprøven dere må igjennom, som om det hendte dere noe uventet. Gled dere jo mer dere får del i Kristi lidelser, så dere også kan juble av glede når han åpenbarer seg i sin herlighet. (1 Pet 4,12–13)

Kristne blir som ham

Etterfølgere av Jesus kjemper for å bli mer hellige. Det skjer når Guds Ånd arbeider i hjertene våre for å gjøre oss mer lik ham. Vi viser at vi hører til hos Jesus ved å forme oss etter hans bilde hver dag (1 Pet 1,15–16). Og det er det resten av denne boka handler om: Evangeliet forandrer alt.

Det innebærer at vi forstår hvor overveldende det Gud har gjort for oss er, dybden av vår egen synd, og hvor stor Guds barmhjertighet er. Det innebærer å ikke tjene Gud alene, men å gå sammen med fellesskapet i kirken og bli en familie som lever for å prise Gud sammen. Det innebærer å flykte fra synd – fra egoisme, sladder, usikkerhet, stolthet, begjær, grådighet, utilfredshet, misunnelse – og angre og ta imot nåde. Det innebærer å prioritere ting i livene

våre som gjør oss mer lik Jesus: å lese og lære Bibelen, be og dele nyheten om evangeliet med andre.

Det innebærer å vokse i modenhet ved å lytte til forkynnelse som bygger på Bibelen, høre på musikk som er god for sjelen og lese bøker som inspirerer til å leve et liv der Jesus er i sentrum. Det innebærer å bruke tiden vår godt, å unngå både latskap og travelhet og være selvpoppofrende. Det innebærer å bygge gode relasjoner ved å glede oss over familie, satse på gode vennskap og se på kjæreste-forhold med Guds perspektiv.

Det innebærer å elske Gud mer. Hver dag dør vi litt mer bort fra det gamle og lever litt mer som Kristus (Joh 3,30). Det er grunnen til at vi kalles kristne: Vi er av Kristus, for Kristus, med Kristus og bare i Kristus.

Omfavne identiteten vår

Vi er unge, og nå er tiden kommet for å stille oss selv det tidløse spørsmålet: *Hvem er jeg?* Alle mennesker lengter etter å vite hvorfor vi er her. Vi spør: *Hva er det som definerer meg? Hvordan skal jeg leve?* Vi ser rundt oss på alle som kaller seg etterfølgere av Jesus, men som definerer seg selv ut fra velstand eller gode karakterer eller popularitet eller klær eller kropp eller hobbyer eller foreldrenes forventninger. Sannheten er at etterfølgere av Jesus, både unge og gamle og alle mellom, bare kan finne sin identitet i Jesus.

Så kjenner vi ikke lenger noen bare på menneskelig vis. Og har vi før kjent Kristus på menneskelig vis, så kjenner vi ham ikke lenger slik. Nei, den som er i Kristus, er en ny skapning. Det gamle er borte, se, det nye er blitt til! (2 Kor 5,16–17)

Evangeliet forandrer hvem vi er. Det forandrer absolutt alt.

Hvordan evangeliet forandret livet mitt

Evangeliet forandret alt for meg. Jeg var bare et barn da jeg ble frelst, men livet mitt skulle aldri mer bli det samme. Jeg var fortapt, men nå er jeg funnet. Jeg var en slave for synd, men nå er jeg Guds barn. Jeg levde for verden, men nå lever jeg for et større, bedre, evig

rike (Kol 1,13–14). Alt i det gamle livet mitt har mistet glansen.

Sammenligner jeg det med evigheten, er det ingenting. Jeg har et nytt hjerte, ny motivasjon, nye drømmer og hører til i en ny verden (Hebr 11,16). Jeg er en kristen.

Og i likhet med alle kristne lærer jeg underveis. Jeg gjør fortsatt dumme ting og må kjempe med feil og svik og frustrasjon og stolthet. Jeg er kristen, men det betyr ikke at jeg er perfekt, eller at jeg tror jeg er perfekt. Det betyr at jeg strekker meg mot det perfekte. Selv om jeg fortsatt må kjempe mot synden, er den ikke tiltrekken- de lenger. Målet mitt er å følge en ny vei og å leve for det nye riket.

Kristne som lever for dette nye riket, har en ny konge. Han heter Jesus. Alt er forvandlet på grunn av ham. Og nå er vi del av en be- vegelse som er en motkultur. Vi er ikke som de andre tenåringene rundt oss. Vi tilpasser oss ikke stereotypier. Vi har faktisk blitt rare i andres øyne. Det er ikke oss tenåringsblader skrives for. Moderne popmusikk blir ikke komponert for oss. Det nyeste på TV blir ikke laget for oss. Vi er ikke gjennomsnittlige ungdommer lenger.

Hva er vi da? Vi er frie. Når vi følger Jesus, er vi ikke nødt til å leve slik samfunnet forteller oss at vi skal leve. Vi får leve rike, men- ningsfylte og tilfredsstillende liv hver dag (Hebr 12,28–29).

Vi er etterfølgere av Jesus. Dette innebærer at vi ikke må kaste bort livene våre. Vi gjør vanskelige ting. Vi snur ryggen til det verden sier er kult. Vi er med på et oppdrag som vil forandre alt, og skiller oss ut fra de rundt oss som flammende lys i et bekmørkt rom. Vi er i krig, og vi kjemper lenge og hardt hver dag på vinner- laget.

Vær du trygg: Jesus forandrer alt.

Dette er sannheten jeg har lært: Dersom du lever for Jesus, kan du ikke leve som før. Hvis evangeliet er sant, er det ikke til å unngå at det vil forandre hver lille bit av oss – hva vi gjør og tenker og sier og mener, hvem vi er sammen med, ser opp til og hører på og hvor- for vi bryr oss om akkurat dem, hvordan vi lever i dag og i morgen og for all evighet. Det vil ikke bli enkelt, trygt eller behagelig. Men det vil bli godt. Og det vil gi deg dyp og urokkelig glede.

Så er du klar for å finne ut hvem du er? Er du klar for å slutte deg til det nye kongeriket? Er du klar for å bli sett på som rar, men

også bli elsket av frelseren din? Er du klar for å bryte ut av kulturens begrensninger og oppdage hva det vil si å følge Jesus hver dag?
Så la oss komme i gang.

***

IDENTITETEN VÅR – SAMTALESPØRSMÅL

1. Hvordan vil du svare på spørsmålet: «Hvem er jeg?» Hva er du fristet til å bygge identiteten din på i stedet for Jesus?
2. Hva lærer Johannes 15,18–19 oss om å skille oss ut fra verden? Hvordan hjelper dette oss til å overvinne frykten for å være annerledes?
3. Hvordan har evangeliet forandret livet ditt? Skriv ned ditt eget vitnesbyrd om hvordan Gud frelste deg.